

si je za sonozitelja zakonskih križev in težav marljivega drevesničarja Martina Novak iz Zasadov. Podjetni kmet Franc Zgeč iz Zamenec je kar sosedovo Micko privedel na svojo lepo kmetijo. Samcuk-mehanič Potrč iz Zasadov si je vzel za gospodinjo čevljarjevo hčer Plohljevc. Pridno Marijno družbenko Tereziko Roškar iz Pritinske je poročil lušter fant čevljar, član in odbornik katoliškega izobraževalnega društva, član sosveta občine Polenci, stalni naročnik Slovenskega Gospodarja Martin Janžekovič iz Lasigovec. On pa je privedel nevesto na svoj dom, ki si ga je sam še le letos postavil. Vsem novoporočencem mnogo sreče.

Polenšak pri Ptuju. Po dolgem času, celo več let je prav prefrigan, neodkrit in zvit dihur prav oblastno in mogočno strahoval perutnino po naših kurnikih tako, da celo nobena ključavnica ni bila dovolj močna, da bi je ta hudoba ne odbila ter kurnika prav lepo osnažila. A ti prešmentani »pureki«, ki so minuli teden v noči izginili od neke hiše v Lasigovec, so pa bili tako usodni, ter tega oblastnega dihurja izdali v dveh človeških podobah. Oko postave je bilo tako oprezno, da je tudi poluknilo v zašito vrečo, ter na veliko začudenje vseh prisotnih izsulo iz nje prav lepo rejene, mastne pureke. Je umevno, da je zdaj ta dvo-nogi dihur, ki je bil strah vsem kurnikom, pa tudi shrambam za mast in svinjetino — odletit in ujet. Upamo, da bodo zdaj naši kurniki kaj bolj varni pred to dihursko strahoto, posestniki perutnine pa vsaj par uric mirno spali.

St. Janž na Dravskem polju. Dne 1. decembra tega leta so naše orglje, o katerih smo že poročali, prejele svoj krst iz rok preč. gosp. dekana Alojzija Sagaja. Par dni poprej so pri kolavdaciji prestale strogo poskušnjo pod rokami gospoda Gašpariča iz Maribora. Tvrđki Brandl smo hvaležni, da nam je postavila to delo. Na prostoru, kjer bi se komaj dale postaviti dve navadni omari, je mojster spravil pod streho celo družino orgeljskih piskačev, 654 po številu in to v popolnem soglasju od najmanjših pritlikavcev do velikih starcev, ki so vsled nizkega oboka morali sključiti svoje glave. Glas orgelj je veličasten in je to delo gospodu Brandlu v vso čast.

Prihova. Žalostne in vesele novice. Zadnji petek smo pokopali starčka, pa vendar mladeniča v starosti 77 let, Stefana Černec. Bil je slovesno pokopan v spremstvu treh duhovnikov. Zaslužil si je slovesen pogreb, ker je bil velik dobrotnik cerkve. V svoji oporoki se je spomnil tudi raznih dobrodelnih namenov

in domščil: ubogih. Bil je star naročnik Slovenskega Gospodarja in raznih nabožnih listov. Bog mu povrni v večnosti vse dobra dela. — Na gostiji Pučnik-Zidanšek smo nabrali pri licitaciji sodčeka vnae 350 Din za voz opeke novega društvenega doma. Tudi prvi radio imamo na Prihovi. Smo ga že veselo poslušali in se veselimo, da ga bomo ob nedeljah po večernicah še večkrat smeli poslušati.

Majšberg. Dne 1. decembra je zatisnila za vedno svoje trudne oči žena skoraj svetovno znanega in že tudi pokojnega g. Antona Sagadina, veleposestnika v Medvecih, 72 let stara. Vzgojila je osem otrok, pet sinov in tri hčere, ki so že vsi dobro preskrbljeni. Najstarejši je ostal v Galiciji gotovo mrtev, drugi je podpolkovnik v žandarmerijskem polku. Bila je priljubljena žena, skrbna mati in dobra gospodinja. Ostani jej trajen spomin in zemljica ji bodi lahka! Za ves trud pa in trpljenje, milo naj ji Večni da plačilo!

Sv. Štefan. Redko se oglasimo v našem lju-bem »Slovenskem Gospodarju«, pa zato zdaj par vrstic. Zapustila nas je vzorna in pri vseh priljubljena učiteljica gđ. Marija Hrček in je odšla na novo službeno mesto v Polje. Jokali so se otroci, ko so zvedeli za premestitev. Sklenili smo na spomlad povečati in dvigniti naš žagred v nadstropje. Sezona porok bo, kakor se čuje, v predpustu prav rekordna. — Sadna letina je bila letos bogata. V primeru z drugimi kraji smo tukaj trezni ljudje, saj kakega večjega pretepa letos še ni bilo, četudi smo včasih malo »ginjenji«. Večnega dežja in blata smo že do grla siti.

Sv. Jedert nad Laškim. Na Katarinino sta bila poročena Joško Golouh, po domače Sadovšakov iz Rečice in Terezija Petek iz Golc, oba vrla člana naših mladeniških organizacij. — Starešine sta bila ključavničarja župne cerkve. Na njuno pobudo so veseli svatje darovali in zbrali 1530 Din za novo Slomškovo cerkev v Gornji Rečici z željo, da bi nova zakonca obhajala srebrno poroko že v novem svetišču, ki bo, če Bog da, stalo na njenem zemljišču slavnemu škofu na čast.

Gorica pri Sv. Jederti nad Laškim. Umrl je dolgoletni naročnik Slovenskega Gospodarja Janez Šterban, po domače Tišlar. Še kot vpo-kojeni rudar je rad opravljal zidarska dela, dokler ga ni vodenika spravila v večni pokoj.

Laški okraj. Kakor slišimo, pripravlja vlada v Beogradu nov lovski zakon, kateri je potreben marsikatero izpremembe. Kakor znano, je še veljaven večinoma stari štajeski lovski zakon. Na omenjenem zakonu niso interesirani samo lovci, ampak tudi kmetje, če-

prav se z lovom ne pečamo, kajti divjačina se redi in pase ne samo po naših gozdovih, ampak tudi po naših poljih in sadnih vrtih. Na vsak način mora vlada vprašati tudi kmet-ske organizacije, to je predvsem Kmetijsko družbo. Za naše kmetijstvo bi bil gotovo naj-idealnejši tak lovski zakon, kakor ga je skle-nil bivši kranjski deželni zbor leta 1913, ka-teri pa takrat ni dobil cesarjevega potrjenja in sicer menda zato ne, ker je imel geslo: smrt zajcu. Potrjen pa gotovo tudi ni bil iz političnih razlogov, ker so se varovale pred-pravice nemških graščakov in liberalnih pur-garjev na bivšem Kranjskem. Taki in enaki razlogi bi pa seveda sedaj lahko odpadli. — Nositelj državne misli je gotovo kmet, kate-remu se lahko da pravica, da sme usmrtiti zajca, ko mu uničuje sadno drevje. Imamo pa v našem okraju, ki spada proti Jurkloštru, že pod takozvani Urwald v zadnjih letih veliko divjih svinj, ki so ne katerim kmetom uni-čile krompir, koruzo, pa tudi drugo žito. To ni več šala, ampak življenjsko vprašanje marsikatero kmet-ske družine. V našem okra-ju je zelo veliko kmetij, ki ne pridelajo čez 30 mernikov pšenice in 20 mernikov koruze in to v srednje dobrih letinah. Imamo zelo hribovite lege in posestva med gozdovi, kjer je pridelek manjši. V slučaju, da pride uima ali pa, kar se zadnja leta redno dogaja, da po no-čeh pridejo na naše njive divje svinje, nastane v itak revnih kmet-skih in kočarskih druž-inah pravo pomanjkanje in lakota. V slučaju, da si kmet ne bo smel škodljive divjačine sam pokončevati, kar se bo najbrž zgodilo, zahtevamo, naj se tudi divje svinje smatrajo kot lovne živali, da so potem lovski najem-niki prisiljeni odplačevati škodo, povzročeno po divjih svinjah. Sresko načelstvo v Laškem, oziroma banska uprava naj poskrbita, da bo uprava jurkloštr-ske graščine pričela čistiti svoje obširne gozdove pri Sv. Trojici in na Vo-lušu, ki so bili pred let popolnoma izsekani, in so sedaj poraščeni z robidovjem in srebot-jem, kamor ne more noben lovec in so varno gnezdo divjih svinj. Upam, da ne pišem za-stonj, gre za našega kmeta!

Prva kmečka predstava v mariborskem gledališču. Da tudi kmetovalci — okoličani lah-ko proslavijo desetletnico mariborskega gledališča, vprizori Narodno gledališče v Mari-boru v nedeljo, dne 15. decembra ob 3. uri popoldne prvo kmečko predstavo po najnižjih cenah. Vsi sedeži brez razlike po 5 Din, stoj-šča po 3 Din. Vprizori se pretresljiva drama iz vojnih dni »Stilmondski župan«. Naročajte pravočasno vstopnice skupno po dopisnicah.

Knjiga kakor kino
so Karl May-ovi spisi
ki so do zdaj iršli 8 zvezki po Din 18.—
v TISKARNI SV. CIRILA V MARIBORU.

Priprava na poroko . . .

Nikdo ni več verjel, da bo gospod Stanko zakonski mož. Kako je presenetila malo meste-ce vest: Davčni upravitelj bo poročen z Verico. Vsi resno misleči so bili mnenja, da si je izbral v premožni, gospodinjski in bolj jesensko sam-ski Veri primerno družico na konec poti, ki jo bo še moral prekrevsati skozi življenje. Ženitvi dorasle neveste so zbijale šale iz Verice, ki je že bila davno Vera in baš ona bo dobila pred za-tonom uživanja zakonske sreče tako dobrega moža.

O Stanku ter Veri so znosili ljudje med oklici ne pranger javnega presodka vse, kar so

znali dobrega, slabega in popolnoma izmišlje-nega.

Odrešena Verica je pripravljala gostijo, va-bila sorodstvo ter prijatelje za soboto ob eni uri popoldne. Njen ljubček Stanko je imel kot stra-šen hribolazec pred poroko le eno željo, da bi vzel čisto sam slovo od priljubljenih vrhov, na katerih je prebil toliko nedelj in praznikov — v uživanju raja razgleda navzgor ter navzdol.

Te skromne želje mu pač ni odrekla niti Ve-rica, ki je imela tolikanj skrbi s pripravami za pošteno gostijo.

Njena ljubeznivost radi samskega — adijo od planin je hušnila tako daleč, da mu je lastno-ročno napolnila nahrbtnik z jedjo ter pijačo.

V petek popoldne in to je bilo v starožen-skem poletju koncem novembra se je odpeljal hribolazec Stanko do one postaje, odkoder je nameraval doseči cilj najlepšega razgleda za slo-vo dolgo — dolgoletnemu samskemu stanu . . .

Ko je začel pohod navkreber od postaje, je bilo še lepo vreme. Nekako v sredini steze so se spoprijeli oblaki od vseh strani in ulilo se je po planinah in dolinah. Hvala Bogu, Stanka ženi-na je zajela starobahja ploha baš pri kočuri zna-nega apnarja. Pod streho ni bilo nič hudega in

STVOČE

cerkvene vseh velikosti, navadne, voščene Ia, IIa in IIIa, silkanne —
KADILLO po najugodnejših cenah
kupite v TISKARNI SV. CIRILA V MARIBORU, KOROŠKA CESTA 5.

ZA RAZVEDRILLO

Hudo. Gospod Zvitez je imel navado, da je, kadar je njegova žena spala, zopet vstal in šel v krčmo. V posteljo pa je položil psička, ker je ravnotako smrčal kot njegov gospodar. Nekega jutra je Zvitez opazil, da je žena zelo sitna in čemerna. Bal se je, če ni morda ona kaj opazila. Da bi se prepričal, je rekel: »Jaz menim, nocoj ponoči sem pa zelo smrčal.« — »Smrčal?« odvrne žena. — »Lajal si ob dveh ponoči, in ko sem te hotela zbuditi, si me celo v roko ugriznil.«

Zasluzeno plačilo. Mlad človek, ki se je rad vtikal v verske stvari, je pripovedoval v družbi, da se duše po smrti res selijo iz človeka v živali, ker še sam dobro pomni, da je bil zlato tele. Prebrisana gospa pa ga plača prav dobro, rekoč: »Gospod, razven zlata niste še prav ničesar zgubili od takrat!«

Šolarska modrost. Učitelj: »Kaj nas uči usoda Ludovika XVI.?« — Učenec: »Da ne smemo glave nikoli izgubiti.«

Ni pravice na svetlu! je rekel mali učenček. »Učitelji dobivajo plačo, izdelovati šolske naloge pa moramo mi!«

Po poroki. Žena možu. »Kot ženin si večkrat klečal pred menoj na kolenih. A zdaj, ko imaš mojo doto, greš svoja pota.« Mož: »Seveda, to se razume! Ti si me s svojo doto pač zopet na noge postavila!«

Profesor pride utrujen domov, sede v naslonjač, si prižge cigaro in v prijetni dremavici nekaj premišljuje. Njegov šestletni sinček ga vpraša: »Atek, kdaj pa je Mrtvo morje umrlo?« — Profesor: »Ne vem dragec.« Pet minut odmora. Naenkrat se ožunači in vpraša ponovno: »Atek, kam pa splavajo sanje, ko se zbudimo?« — Oče pomrma: »Ne vem, dete!« — Mali radoznalec je bil vidno razočaran nad odgovorom, vendar ni obupal in je po krajšem odmoru prišel z novim vprašanjem na dan: — »Atek, zakaj pa imajo ribe toliko iglic

na sredi poti je bil tudi. Le nesrečni apnar mu je razložil čisto resno, da se ne bo, če se bo, zvedrilo pred jutrajno zoro, ker je zaprto nebo od vseh strani.

Kaj je hotel ljubitelj planin — ženin Stanko, naprej ni mogel, nazaj tudi ne, je pač ostal v gostih pri apnarju.

Beseda je dala besedo in pri brleči leščerbi je priromal Stankov nahrbtnik do pregleda.

Vsa čast nevesti, ki je znala izvoljencu tako izbrano v jedi in pijači ovenčati zadnji samski večer ne za enega, ampak prav obilno za dva.

Zunaj je nabijal dež, Stanko in apnar sta pela slavo alkoholu in mesu, ki naj prelevi radodarnega gostitelja iz hríbolaznega samca v zapečnjaškega moža!

Enkrat popolnoči je bil nahrbtnik pri dnu. Apnar je bil pripravil prenočišče za oba z obljubo, da bo fanta zbudil ob sedmi uri, da pohiti na kolodvor in se pripravi ter se preobleče za poroko, gostijo in običajno ženitovanjsko potovanje. Raca na vodi, apnar se je prebudil že ob šesti uri zjutraj in moral v kamnolom. Pred sedmo uro ni smel zbuditi gospoda in zakaj bi ta ne počival po lastni volji ter potrebi ...

v trebuhu?« — Sedaj pa je bilo očetu že preveč in je nevoljno zeukal: — »Ne vprašuj toliko, tepček nemirni!« — Mali se odmakne proti vratom in vpraša ves začuden: »Ata, kdo te je pa napravil za profesorja, če prav ničesar ne veš?«

Najboljša žena. Tikvič, mirna in pohlevna dušica, je imel zelo prepirljivo ženo. Vselej je morala imeti zadnjo besedo. Ko ga nekoč zelo ošteva vpricho prijatelja, reče mož: »Nič se ne kregaj, saj vem, da imam najboljšo ženo izmed vseh.« — »Hudiča imaš, ne pa najboljšo ženo!« se zadere žena.

Pošten najditelj je prinesel ustreljenega zajca na urad za izgubljene reči. Uradnik mu je rekel: »Dobro! Ako se tekom enega leta ne javi, je vaš.« — »No, dober tek!«

Vi bi bili izboren plesalec, ako ne bi imeli dveh reči,« je dejala plesalka začetniku. »In kakšni sta ti dve reči?« je vprašal nerodni plesalec. »Vaši nogi!«

Vrag v suknji. Mojster si hoče obleči površnik, a ne najde rokava. Jezi se: »Ali je vrug v suknji!« — »Ni šel!« pravi vajenec.

Krasno vinsko trsje različnih sort z jamstvom odda iz podružnice St. H. Velenje Dolinšek, Kamnica pri Moriboru. Zahtevajte ponudbo! 1518

Proda se lepo posestvo, 9 oralov. — Feliks Zatljar, Jablanec, Sv. Barbara. 1528

Ovčjo volno, arovco, staro železje, baker, medenino, svinec, cink, kosti in papir kupi in plača najboljši A. Arbeiter, Maribor, Dravska 15. Iščem stalne nabiralce. 1529

Izjavljam, da nisem plačnik za dolgove, ki bi jih kjerkoli napravil moj sin Miha Gorenšek. — Jožef Gorenšek, posestnik, Stranice, Konjica. 1523

Mlado psico — nemško dogo — kupim. Ponudbe na naslov: Grögl, Sv. Rupert v Slov. goricah. 1520

Kmetovalci! Kdor hoče svoje pridelke dobro prodati, naj se obrne na trgovsko agenturo F. Jarh, Maribor, Koroščeveva 20. Informacije vsak čas na razpolago. Pri pismenih vprašanjih je priložiti znamke za 3 Din. 1516

Sodarske pomočnike sprejme pri polni oskrbi Fran Repič, sodar, Trnovo, Ljubljana. Sprejme se istotam tudi vajenca. 1524

Vajenca sprejemem takoj po dogovoru, tudi s hrano. Ciril Razboršek, mizarstvo, Taborska ulica 22, Maribor. 1530

Posestvo z vinogradom v izmeri okol 26 oralov v bližini cerkve in šole pri Sv. Rupertu v Slov. goricah v najlepši legi, z velikimi sadonosniki, se proda za Din 250.000. Pojasnila daje iz prijaznosti učitelj Grögl Feriks pri Sv. Rupertu v Slov. goricah. Gotovine je treba Din 150.000. 1521

Lepo posestvo v Savinjski dolini, četrt ure od kolodvora z lepimi poslopji in 15 oralov zemlje je ugodno na prodaj. Ponudbe na: Lovro Čremožnik, Celje, Cankarjeva ul. 4. 1519

Zahvala.

za vse izraze pristrčnega sočustvovanja ob prebriski izgubi mojega soproga, oziroma brata, strica, svaka, gospoda

Josipa Lasbacherja

šolskega upravitelja v pokoju

se iskreno zahvaljujem. Posebno zahvalo pa izrekam častiti duhovščini, zdravniku dr. Zorecu, gospodom govornikom, županu Gorišku, župniku Pšundru, oblasnemu šolskemu nadzorniku v pokoju Senekoviču, predsedniku sres. učiteljskega društva Vavdi, zastopniku N. J. N. šol. uprav. Hrenu, domačemu učiteljskemu zboru in šolski mladini, stanovskim tovarišem, pevcem in njegovim nekdanjim učencem, gasilnemu društvu, vsem darovalcem cvetja in vencev ter sploh vsem, ki so mojega nepozabnega pokojnika spremlili na zadnji poti.

1527

ANTONIJA LASBACHER.

Smuknil je iz bajte na delo; fant Stanko si je omenjal oči ob deseti predpoldne pri vedro hladnem dnevu. Predno se je zavedel slavja poroke, je bilo pol enajstih in ob pol dvanajstih je odhajal zadnji vlak, ki bi ga naj ponesel v naročje željno čakajoče neveste. Buknil je liki jelen po koncu in stopil na plan, ko je drčala z apnencem za apno obložena vzpenjača mimo kočure. Pogled na železno vrv in voziček je rodil v Stanku sklep: po vzpenjači sem v nekaj minutah na postaji, v vlaku in še z malenkostno zamudo pri nevesti Verici.

Še par korakov je skočil navzgor in že je bil pri izhodišču vzpenjače. V prazen voziček se je dvignil kljub kriku paznika, da ne sme in že je drčalo počasi navzdol preko prepadov v zaželjeno dolino!

Kako blaženo prijetno je bilo Stanku krog fantovskega srca, ko je dajal slovo planinam še nekaj minut samec visoko nad zemljo in še višje do zasneženih vrhov.

V objemu rajskih — zadnjih občutkov je smukal počasi navzdol in bil uverjen, da je on eden od izvoljenih, ki se poslavlja globoko nad prepadi od brezskrbnega samskega življenja ...

ZA DOLEŽ ZIMSKE VEČER

K A R L M A Y E V I ^{SO} spisi
najbolj kratkočasni. Izšli do zdaj 3 zv.
po Din 13 v Cirilovi tiskarni Maribor

Kar na uri lahko presodite je pravzaprav samo zunanost,

a najvažnejše je vendarle stroj, za katerega pri nakupu ne morete vedeti, ali je dober ali slab. O Suttner-urah iz lastne renomirane švicarske tovarne ur se ve že čez 32 let, da so prvorazredne, ter da gredo točno do sekunde. Prave Suttner-ure dobite po vseh cenah.

Ze za

44 Din dobite pravo švicarsko Anker-Remontoir-uro št. 120 najtočnejše regulirano, a samo 58 Din stane prava švicarska Remontoir-Roskopf ura št. 121 s la strojem, svetlečimi se radium številkami in kazalci.

A samo

98 Din stane zapestna ura št. 3720 z kožnatim jermenom, dobrim strojem, dobre kakovosti.

Dalje plačamo samo

49 Din za pravo Anker-budilko št. 125, poniklano, 16 cm visoko. Zepne in zapestne ure, okrasne predmete in darove vseh vrst iz zlata, srebra itd.

v najmodernejši izdelavi, ure nihalkke, kuhinjske ure itd. v ogromni izbiri najdete v veliki novi ilustrirani domači knjigi, katero

tudi Vi brezplačno dobite,

ako jo zahtevate še danes od strokovne urarske tvrdke

H. SUTTNER, LJUBLJANA ŠT. 992.

izurjen cerkovník, ki je zvest krščanski mož in tretjerednik, krojač, išče stalne službe. Naslov v upravnistvu. 1513

Elektromotor 6 konjskih sil proda Gospodarsko društvo pri Sv. Trojici v Halozah, p. Podlehnik pri Ptujju, za 10.000 Din. 1509

Kotel za žganje z hladilno pripravo za 120 litrov, skoro nov po ceni proda tvrdka — Adalbert Gusef, Maribor, Aleksandrova cesta 39. 1526

V najem vzamem posestvo srednje velikostvo v bližini Maribora. Naslov v upravnistvu. 1514

Iščem v najem, event. tudi kupim dobro idočo trgovino in gostilno z do 5 oralov zemljišča v farni vasi all trgu. Naslov v upravnistvu. 1507

Na prodaj gostilne, trgovine, mala in velika posestva. Naslov: Grošl Josip, Slivnica pri Marboru 1515

20% kronske bono kupuje G. PICHLER, — PTUJ, Društveni dom. 1522

Viničar brez otrok, se sprejme takoj. Maribor, Vrazova ul. 9/III, vrata 8. 1525

Tudi kamen bi se zjokal!

Kolje . . . zavija v želodcu, grize v črevesju . . .

Ako se tudi Vam kedaj tako godi, tedaj ne obotavljajte se vzeti takoj na sladkorju nekoliko kapljic Fellerjevega prijetno diščega Elsalluda. Elsallud z zakonom zavarovan! Ste se že kedaj prepričali o tem, kako zna ublažiti bolečine to že 33 let znano narodno sredstvo in kosmetikum? Kako deluje z drgnjenjem in pranjem v grlu, pri glihu in revmatizmu, kot zaščita proti gripi? Enako tudi pri nervozni, slabosti, glavobolu in nespancu — kot obkladek na čelo in cenca!

To pomaga!

1467

V lekarnah in vseh podobnih trgovinah: poizkusne stekleničice 6 Din, dvojne steklenice 9 Din, specialne stekleničice 26 Din.

Po pošti: najmanj 1 zavoje z 9 polzkusnimi ali 6 dvojnimi ali 3 specialnimi steklenicami stane 62 Din. Trije taki zavoji še s poštnino in zavojem samo 139 Din. Naročila na naslov:

EUGEN V. FELLER, lekarnar,
STUBICA DONJA, Elsatrg 341.

Ako pa potrebujete dobro odvajalno sredstvo, ki krepi želodec, tedaj zahtevajte Fellerjeve Elsa-kroglice, 6 škatljic 12 Din.

Kavarna „Evropa“ Maribor

dnevno koncert intimnega ruskega teatra

„SKOMOROH“.

Vsak teden nov program. Ob nedeljah in praznikih popoldne od 16. (4.) ure naprej familjarne predstave ob pravem pekarskem ritmu. K oblinemu obisku vabi in se priporoča

MIHAEL KOKOT.

1517

Oznanilo. Dne 16. decembra tega leta se bo vršila prisilna dražba posestva gospoda Ilija Predoviča, posetnika v Framu, št. 122 in sicer: a) **Ob 9. uri v Framu** sledečih partij: Gosposke hiše v Framu, viničarij h. št. 120, 121, 123 ter travnikov, pašnikov, njiv, vrta, vinograda, gozda ter lopice, dalje travnika in pašnika ter travnika, njive in gozda; k tej partiji spada tudi prav mnogo pritliklin ter znaša najmanjši ponudek za to partijo Din 419.743.— **Druga partija** obstoji iz travnika parcele 721 z najnižjim ponudkom Din

11.808.— **Tretja partija** obstoji iz travnikov z najmanjšim ponudkom Din 21.820.— **Četrta partija** obstoji iz hiše v Framu št. 10 s skladiščem in travnikom ter znaša najmanjši ponudek Din 51.220.— b) **Ob 13. uri v občini Morje** pašnika in njiv z najmanjšim ponudkom Din 14.748.— ter njive z najmanjšim ponudkom Din 1.654.— Natančneje pojasnila pri odvetniku dr. Kimovcu, Sodna ulica št. 14. ozir. na okrajni sodnji v Mariboru, soba št. 25 — Maribor, dne 29. novembra 1929. 1485

Najboljši in najcenejši rum si sami naredite, če si kupite **Rumov cvet** v drogeriji WOLFRAM (Kanc), Maribor, Slovenska ulica. 1302

V najem dam takoj še skoraj novo hišo, pripravno za kakšnega upokojenca. Škrabl, Ziče pri Konjicah. 1504

Prodam posestvo, štiri orale dobre zemlje, vse pri domu in blizu glavne ceste. — Bezjak Alojz, Gabernik št. 9, p. Zgornja Polskava. 1500

Iz bajnih sanj nad zadnjim brezdomom ga je predramil siloviti — hr — rsk — ruk — voziček se je ustavil, dve sireni na hribu in v dolini sta brlizgali zategnjeno — vrv navzgor in navzdol je obstala . . .

Popolnoma pri miru je bil Stanko prepričan, da gre pri vzpenjači za trenutni pogrešek v strojih, ki se bo razvozljajal takoj v še nadaljnji pogon. Mazal se je uravnanih živcev s počakanjem 5—10 deset minut in pogledal na uro. Baš v tem trenutku je pripihal njegov vlak na postajo in že žvižgal na odhod. Vlak je odnesla nesreča in kaj bo z Verico ter poroko . . . V ta položaj se je zamislil na globoko hripolazec Stanko med nebom in zemljo . . .

Ura v trgu pri postaji je odbila dvanajst, vrvi se niso ganile — v Stanku je vzhajala zavest: Sobota opoldne je, delavski delopust in jaz se bom pripravil nad prepadom na poroko eno celo popoldne, celo noč, celo nedeljo in zopet eno noč do ponedeljka zjutraj ob 6. uri. Skušal je zganiti mirni voziček, ta se je zagugal in mu žugal: ne tresi me, sicer se iztirim in se boš ubil v prepadu kot — fant! Kričal je iz višine, prazni odmevi od planinskih skal, ki so bile brez po-

moči pri pogledu na mirujoči pogonski stroj vzpenjače . . .

Pri nadvse mučni nezgodi še čisto prazen nahrbtnik, zmrzavajoče vreme, nobene odeje dve — celi noči . . .

Kdo je še kedaj na svetu preživel mučnejšo pripravo na resni zakonski stan nego naš starejši fant Stanko!

In res in zopet — res, še le v pondeljek zjutraj točno ob šestih sta se oglasili obe sireni, vrvi sta se zganili, voziček je drčal navzdol do postaje, do vlaka in do — neveste . . .

Izlakan kot cerkvena miš, premražen, da je kosal z zobmi repo, je padel ženin Stanko v naročje objokane Verice. Po enem poldnevu, celih dveh nočeh in enem dnevu v lakoti ter mrazu med nebom in zemljo, še zabodljaji neveste, vse to je zmajalo Stanka do solz. Zjokati se je moral nad prestano — nepopisno nesrečo in očitki, predno je dobil okrepčila, potožil strašno slovo od fantovstva in bil zopet — ženin Stanko!

Ko sta se peljala z ženo Vero na ženitovansko potovanje mimo vzpenjače, je bil mož Stanko bridkega mnjenja: Pozdravljene neme planine, a vrag vzami samsko slovo od vas in pripravno na zakon — vzpenjačo!

Ste nstročeni na hsti
„NEDELJA“?
Izkaj vsak teden? primalka vsakokratni nedeljski evangelij in razlago ter druge podane vrste članke, razen tega pa tudi lepo povest „Otroci naše ljube Gospe“ in mišne zgodbe za deca. Stane mesečno le 2.— Din (letno 24.— Din). Še danes si naročite Nedeljo po dopisnici na naslov: **UPRAVA NEDELJE, MARIBOR, SLOVENSKOV IFA 20.**